

være nødvendigt at udverle Signaler imellem disse to Grene af Forsvarsvæsenet.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de af Indenrigsministeren stillede Forslag, som Udvalget har tiltraadt, kan jeg finde mig tilfredsstillet ved de Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører ledsagede Forslagene; men overfor den ærede Ordførers Udtalelse om Ændringsforslaget under Nr. 33, som angaar en Erstatning til afdøde Amtmand Neergaards og ligeledes afdøde Gutes Bo for det Sundby Færgeri ved Anlægget af Kong Christian den Niendes Bro over Guldborgsund tilføiede Tab, føler jeg mig opfordret til at udbede mig det ærede Things Opmærksomhed nogle Deblkke. Det vil jo være klart for det ærede Thing, at en Ministers Stilling er ganske overordentlig vanskelig, naar han staar overfor Møjligheden af en Proces og forlanger en Bevilling for at faa Sagen afgjort i Mindelighed; thi han kan naturligvis under denne Udfigt til en Proces ikke optræde som Defensor for den, med hvem han har at forhandle. Jeg skal derfor lade hele dette Retsspørgsmaal ligge, idet jeg dog skal tillade mig at udtale, at det dog turde være, at det ikke var slet saa klart, som den ærede Ordfører mente, og hvorvel jeg giver ham Ret i, at man, naar det først skal i Juristernes Hænder, ikke altid er sikker paa, hvad der kommer ud af det, skal jeg dog tilføie, at det allerede har været i Juristernes Hænder, som have erklæret sig fuldstændig uenigte med den ærede Ordfører, og det var vel at næste Jurister, som jeg maatte tillægge en særlig Autoritet. Jeg skal imidlertid som sagt ikke indlade mig paa dette Retsspørgsmaal, saameget mindre som det ikke er den Side, hvorfra jeg ønsker, at hele Sagen skal ses; men jeg skal dog med Hensyn til Retsspørgsmaalet tillade mig at fastholde, at dengang dette Færgeri blev tilintetgjort ved Anlægget af Christian den Niendes Bro, var det undergivet Reglerne fra 12te August 1820, og det havde altsaa i 40 Aar været i Besiddelse af en udelukkende Ret til at færge over Guldborgsund, saaledes at ingen Anden, hvad enten han vilde færge for Betaling eller uden Betaling, kunde gjøre Indgreb i denne

Ret. Det Standpunkt, som jeg ønsker at indtage, vil jeg nærmest betragte som et Billighedsstandpunkt; jeg kan trods de Betragtninger, som den ærede Ordfører udtalte, dog ikke se rettere, end at, naar man ved en af Staten foretagen Foranstaltning tilintetgjør et Anlæg, som er privat Mand har gjort og anvendt Penge paa og navnlig i de senere Aar ikke havt en saa ganske lille Indtægt af, saa vilde det være ubilligt ikke at give ham Erstatning, idetmindste for de Udgifter, han har anvendt paa at etablere det. Jeg er ikke istand til at se, at de Bemærkninger, som den ærede Ordfører anførte herimod, formaa at kuldkafe Gyldigheden af den Sætning, at dersom man ikke vilde give Boet nogen Erstatning, saa tilføier man det mildest talt en Uret. Det er jo ikke paa Færgeprivilegiet, at Indenrigsministeriet har bygget sit Forslag om Erstatning, Forslaget gaar tværtimod kun ud paa at godtgjøre Boet de Udgifter, som det bevistlig har haft, for at dette i det Offentliges Interesse etablerede Færgevæsen overhovedet kunde drives, og jeg kan ikke erkjende, at den ærede Ordfører er berettiget til, at sige — naar han ikke kan bevise det — at det ventelig er gaaet her, som det altid gaar, nemlig at man har sørget for, at lade Staten tage sin rigelige Del deri, thi det stod udtrykkelig angivet i de meddelte Oplysninger, at Staten gennem Befordringsvæsenets Fond har bidraget 1,220 Rd., som ere trukne fra, inden der var Spørgsmaal om det Beløb, som jeg har tilladt mig at foreslaa. Hvorvidt den ærede Ordfører har nogen Kundskab om, at Cieren, dersom man i sin Tid havde sagt til ham: vi ville anlægge denne Bro tværs over Fjorden, og vi antage, at Du af Hensyn til den Fordel, Dit Gods derved vil vinde, vil være villig til at opgive Din Færgeret og fiade Dig i det dermed flydende Tab, vilde have samtykket hert, skal jeg lade være usagt. Jeg tvivler derpaa, og idetmindste kan jeg ikke erkjende, at der skulde være noget Ækvivalent for Cieren af Godset deri, at hans Bønder, som bo op til Sundet, vilde faa en bekvemmere Forbindelse end hidtil med Sarkjøbing, naar det paa den anden Side var vist, at Møjligheden af at faa en passend